

Mistrovství Evropy mládeže v lezení na obtížnost a rychlost – Matěj Burian mistrem Evropy

Skotský Edinburgh hostil po roce opět mládežnické Mistrovství Evropy v lezení na obtížnost a rychlost. V Edinburghu se českým lezcům většinou daří, v letošní soutěži na obtížnost se poprvé v závodě ME lezlo také semifinále, v rychlosti přijel hájit české barvy i úřadující juniorský mistr světa Jan Kříž a tak v obou disciplínách byla na české straně velká očekávání.

Závod začal v pátek kvalifikací na rychlost, v níž došlo asi k největšímu překvapení šampionátu, bohužel na úkor českých barev – Jan Kříž v obou pokusech uklouzl a i když se pokoušel ztrátu dohnat, nepodařilo se to - největší favorit kategorie juniorů (18 – 19 let) tak vypadl v kvalifikaci. Postoupit se nepodařilo ani jeho sestře Hance v kategorii B (14 – 15 let) a Adamovi Smigovi v kategorii A (16 – 17 let), a tak české barvy v nedělním finále hájili Matěj Burian v kategorii B, který z deseti závodníků postoupil do osmičlenného K. O. systému jako šestý a Pavel Krůtil, který ve stejně početném startovním poli v kategorii A vybojoval postup z 8. pozice.

Nedělní vyřazovací boje v rychlosti v prvním kole zastavily Pavla Krůtila, který tak v kategorii A obsadil konečnou 8. příčku. Pak ale přišlo překvapení v podobě spanilé jízdy Matěje Buriana – ten v žádném z kol nechyboval, zatímco jeho soupeři nedokázali udržet nervy na uzdě, což je ale pro vyřazovací kola klíčové. Matěj tak prošel až do finále, kde vyřadil úřadujícího vicemistra světa Rusa Zemliakova, který těsně před koncem cesty spadl. Matěj navíc ve finále dosáhl osobního rekordu časem 8,17s a stal se tak mistrem Evropy v kategorii B!

V sobotu ráno začal závod v lezení na obtížnost kvalifikacemi, z nichž postupovalo 26 lezců do večerního semifinále. Jistý postup měli vzhledem k počtu účastníků naši zástupci v juniorských kategoriích Veronika Scheuerová a Martin Jech, jimž šlo o pořadí pro případ eventuální shody v semifinále, lezci v ostatních kategoriích bojovali o postup.

Veronika Scheuerová měla v obou kvalifikačních cestách smůlu – v první jí smekla noha z malé strukturky, ve druhé pak spadla, když spěchala, protože jí už docházel časový limit. Do semifinále tak postupovala z 19. pozice, když v cestě č. 1 skončila 19. a v cestě č. 2 obsadila 18. místo.

Martin Jech svou první kvalifikační cestu podcenil, nechal se rozhodit, v jedné sekvenci zapomněl program a skončil v cestě 13., ve druhé kvalifikaci pak ztratil hodně sil snahou o nalezení odpočinkové pozice v širokém odšlapu, což mu chybělo ve vyšších partiích cesty, v níž skončil na 11. místě, o které se rozdělil s pozdějším vítězem Pumanem ze Švédska a do semifinále tak postupoval z 12. příčky.

V chlapecké kategorii A jsme měli 4 zástupce. Honzovi Kendíkovi silové cesty s dynamickými kroky vysloveně nesesly, skončil 30. a do finále nepostoupil. Vojta Vlk, startující na vlastní náklady postoupil z 24. místa a Vojta Trojan si zajistil postup z 18. pozice. Kuba Konečný, který se díky 4. místu z EYC v Imstu řadil mezi favority, se ve své první kvalifikační cestě vysloveně ztrácel a dělal výrazné chyby, nicméně jeho fyzická připravenost mu přesto dovolila dostat se vysoko a Kuba v ní obsadil 8. pozici, ve druhé se situace opakovala a Kuba si zde dolehl pro 10. příčku, což ve výsledku znamenalo postup z 9. místa.

Mezi dívkami kategorie B české barvy hájily dvě závodnice. Lenka Slezáková si v obou cestách vybrala pořádnou porci smůly – do první cesty byla naložována jako druhá v pořadí, takže nemohla odkoukat trik s popohozením a cvaknutím topu o dva chyty dřív, jako řada dalších závodnic a v cestě skončila 12., ve druhé cestě pak sice topovou expresku cvakla, ale 2 vteřiny po vypršení časového limitu, takže jí byl započítán pouze poslední chyt, což v cestě se 14 topy znamenalo 15. příčku a v součtu obou kvalifikací pak při nevýhodné kombinaci pořadí pro geometrický průměr postup z 18. pozice, nad čímž její matematicky vzdělaný otec nepřestával žasnout. Pokud by Lenka ve druhé cestě cvakla top v limitu, byla by průběžně 9., takže bylo jasné, že by výkonnostně na postup do finále mohla mít, pokud ovšem v semifinále zaleze na hranici možností.

Los naopak přál Elišce Adamovské, ale právě možná až přemíra informací o cestě č. 2 jí rozhodla, na velké struktuře v horní části cesty dokázala vytvořit neuvěřitelnou kreaci, z níž prakticky nešlo odlézt, ale Eliška předvedla jak obrovskou bojovnost, tak skvělý fyzický fond, z problémů se dostala a cestu ještě dokázala topnout, v cestě č. 1 si pak pohlídala i časový limit a pro top si došla bez problémů, což jí vyneslo postup s děleného 1. – 6. místa.

Semifinále se lezlo v sobotu večer a pro po celém dnu unavené závodníky bylo rozhodování v jediné cestě testem fyzické odolnosti a pevných nervů.

Že je na tom fyzicky lépe než psychicky předvedla v kategorii juniorek Veronika Scheuerová, která lezla semifinálovou cestu s převahou a dolezla tak vysoko, že jí to samotnou překvapilo a začala čekat fatální problém, který si nakonec sama vyrobila – krok do oblíny šla z nesprávné pozice nohou zbytečně dynamicky, což znamenalo pád a konečné 20. místo.

Martin Jech nastupoval do juniorského semifinále s jednoznačným odhodláním postoupit a jeho lezecký projev byl vynikající – přesný program, silová převaha, precizní řešení. Výrazně přešel všechny předcházející závodníky a když se ve stropě pár kroků od topu rovnal na sklepaní, čeští příznivci už mluvili o postupu. Jenomže Martin si udržel roli smolaře, kterou odehrál zatím na všech letošních mezinárodních závodech – rozhodl se ve stropě dostat koleno, aby zlepšil odpočinkovou pozici, noha se mu smekla a bylo po nadějích – Martin obsadil sice vynikající celkové 12. místo ve výkonnostně nejsilnější kategorii, ale do finále postupovalo pouze 8 lezců...

V kategorii A se jako první z našich tří semifinalistů představil Vojta Vlček. V cestě byl boulder s širokou rozpačkou, po níž bylo třeba přidat do chytu druhou ruku, což zrovna nenahrává lezcům menších postav, jakým je právě Vojta. Boulder zastavil 8 lezců včetně Vojty Vlčka, pro něhož to znamenalo konečné 23. místo.

Vojta Trojan tento boulder překonal, ale pak svěřenci Elišky Karešové v chladném prostředí bývalého lomu tak zmrzly prsty, že vůbec nevěděl, co drží a to ho na malých lištách nepustilo dál. Přesto Vojta Trojan vybojoval vynikající 14. místo a potvrdil výborně zvládnutý přechod do vyšší kategorie.

Velké naděje vkládali čeští příznivci do Kuby Konečného a ten je nezklamal, semifinálovou cestu lezl podstatně lépe než kvalifikace, dokázal si téměř všude odpočinout a cestu nakonec topoval! To dokázal už pouze Rakušan Jan-Luca Posch, takže Kuba k velké radosti českých příznivců s přehledem postoupil do finále z 2. místa.

Lenka Slezáková v kategorii B nastoupila do semifinále s odhodláním prolomit smůlu z kvalifikace, potvrdit výkonnost a postoupit. Naložila si tak ale na záda těžký batoh odpovědnosti, každý krok řešila pomalu se snahou nezkatit a tak se bohužel cesty na této úrovni nedají lézt, Lenka nakonec nedotáhla krok do oblíny a skončila 20., ač pod dolezení přiznala, že z cesty měla zbytečný respekt, protože ji čekala daleko těžší.

Eliška Adamovská naopak ve srovnání s kvalifikacemi dělala všechno lépe, nechybovala, dobře sklepávala a neztrácela přehled, takže bez jediného zaváhání prošla až do topu. Ten jí sice rozhodčí omylem nezapsali, díky pozornosti Smigových se to však podařilo včas vyprotestovat a Eliška tak postoupila do finále z děleného 1. – 6. místa, ale dle vlastních slov se cítila už hodně unavená.

Semifinále skončilo v sobotu kolem půl jedenácté večer a v neděli už v 8:30 museli být lezci uzavřeni v izolaci, kategorie B pak lezla od devíti hodin, což pro mladé lezce znamenalo velmi náročný program a bylo otázkou, jak se jim podaří zregenerovat.

Eliška Adamovská dolezla sobotní semifinále jako jedna z posledních a čas na regeneraci jí zřejmě nestačil – finálová cesta se jí od začátku nelezla dobře, natékalo jí, ale bojovala statečně, snažila se sklepávat, kde to jen šlo a nakonec ji zastavil oblý chyt, který už nedokázala udržet. Celkové 7. místo je vynikající, zvláště když připočteme, že svěřenkyně Saši Gendové je v kategorii prvním rokem, ale kvalifikace i semifinále ukázaly, že Eliška má výkonnost i na medaili a tak ona sama byla z ve svého umístění zklamaná. Pro české barvy je to však skvělý výsledek a Eliška má vzhledem ke svému mládí před sebou ještě spoustu příležitostí.

Finálová cesta chlapecké kategorie A byla úplně odlišná než ta semifinálová – už od první třetiny silová po velmi malých chytech s dlouhými kroky, v nichž často chyběly nohy. Kuba Konečný ji lezl od začátku technicky i takticky výborně, ale ve střední pasáži bylo vidět, že mu kroky vysloveně nesejí a nakonec ho shodil náťah do struktury, při němž mu vypadly nohy. Bylo z toho stejně jako u Elišky Adamovské konečné 7. místo, což je sice vynikající, ale i Kuba v semifinále převedl, že na medaili má, pokud mu cesta sedne. O rozdílném charakteru semifinálové a finálové cesty i vyrovnanosti startovního pole svědčí také to, že i druhý topující ze semifinále Rakušan Posch na medaili nedosáhl a skončil 5.

Letošní mistrovství Evropy bylo pro české barvy úspěšné v obou disciplínách a to i přes smolný výpadek Honzy Kříže. Je pozitivní, že máme řadu závodníků, kteří jsou schopni bojovat o nejvyšší příčky a hlavně, že si lezce s dobrou výkonností dokážeme udržovat i ve vyšších věkových kategoriích.